

Visa från Venjan

Ballad med melodi och vers 1 upptecknade
i Venjan, Dalarna av Richard Dybeck
Ur Dybeck, "Svenska folkmelodier"
Vers 2-8 ur äldre visbok

Det stod en jungfru och ös - te vatten allt ur den
dju - pa brun - nen Kom så en ungersven ri - dan -
de och hälste den jung - frun skö - na

Utskrivet av Stefan Lindén 110402

1. /:Det stod en jungfru och öste vatten
allt ur den djupa brunnen:/
/:Kom så en ungersven ridande
och hälste den jungfrun sköna:/"

2. "Min väna jungfru och sköna jungfru,
vi stå I här så allena?
Viljen I vara min hjärtelig kär
och följa mig över heden?"

3. "Eder hjärtelig kära jag vara vill,
I hämtan mig tre rosor
De som är vuxna i detta här år
och står på sina egna rötter"

4. Svennen han red över berg och djupan dal
och kunde de rosor ej finna
Rider han sig för målarens dörr
och målaren var där inne

5. "Är du här inne, så kom här ut
och måla mig tre rosor
Rätt som de vore vuxna i detta här år
och stode på sina egna rötter"

6. När ungersven de rosor fick,
lät han sin gångare springa
"Fröjden er, fröjden er, sköna jungfru,
de rosor haver jag funnit!"

7. När jungfrun hon de rosor fick se,
då begynte hon till att kvida
"Jag haver de orden med skämtan sagt
Jag trodde du skulle icke så mena"

8./:"Haven I det med skämtan sagt,
till skämt vill jag det ock taga:/
/:Jag är eder och I bliven min
i alla våra livsdagar!":/